

БЕОГРАД - Данас се навршава девет година од убиства Зорана Ћинђића, председника Владе Србије и лидера Демократске странке, на којег је 12. марта 2003. године извршен атентат испред зграде Владе Србије.

Ћинђић је, након што је крајем 2000. године изабран за првог демократског премијера Србије, покренуо процес корених економских и друштвених промена.

Србију је у време свог мандата довео у центар пажње европске, па и светске јавности, а према оцени западних дипломата, пресудно је допринео изградњи добрих односа са западним земљама после периода вишегодишње изолације Србије.

Ћинђићева влада отпочела је сарадњу са Хашким трибуналом и током њеног мандата, у складу са међународним обавезама, ухапшено је неколико хашких оптуженика, међу којима је био и бивши председник Србије и СРЈ Слободан Милошевић.

Његова влада, у тада разореној земљи, оборила је годишњу инфлацију са 41 на 15 одсто, увођењем чврсте монетарне политике динар је поново стекао вредност, а крајем 2001. године забележен је привредни раст од 5,5 одсто.

Одмах после убиства премијера Влада је прогласила ванредно стање и покренула акцију "Сабља", у оквиру које су ухапшени, а после троипогодишњег процеса, и осуђени припадници "земунског клана" као организатори и извршиоци убиства.

Ћинђић, који је рођен је 1. августа 1952, још током студија био је запажен као један од

првих, млађих дисидената тадашње Југославије.

Студије на Филозофском факултету у Београду окончао је 1974. године, а докторирао је 1979. на Универзитету у Констанци, у Немачкој, тезом "Проблеми утемељења критичке теорије друштва", а ментор му је био један од најистакнутијих филозофа друге половине 20. века, Јирген Хабермас.

Са још 12 интелектуалаца 1989. године учествовао је у обнављању Демократске странке, чиме је и започео његов активни политички рад против тадашњег режима.

Јануара 1994. године изабран је за председника Демократске Странке, на чијем челу је остао до трагичне смрти марта 2003.године.

Предводио је више опозиционих савеза у борби против режима Слободана Милошевића, а као представник коалиције "Заједно" 21. јануара 1997. године изабран је за градоначелника Београда.

Ћинђић је био једна од кључних личности демократских промена 2000. године, као шеф централног изборног штаба и координатор промотивне кампање Демократске опозиције Србије (ДОС) за савезне изборе 24. септембра 2000, који су означили крај Милошевићеве владавине.

Амерички недељник "Тајм" је у септембру 1999. године уврстио Ћинђића међу 14 водећих европских политичара трећег миленијума.

Добитник је угледне немачке награде "Бамби" за 2000. годину у области политике, а 2002. у Прагу је примио награду Фондације "Полак" за допринос развоју демократије у Србији.

Аутор је низа научних радова из области филозофије и политичке теорије, и преводилац

више филозофска дела. Активно се бавио и политичком публицистиком.

(Танјуг)